

Загорулько А. П., НАДУ при Президентіві України, м. Київ

Zahorulko A., Postgraduate student of Chair for Globalistics, European Integration and National Security Management of the National Academy for Public Administration under the President of Ukraine, Head of “112 Service” Implementation Unit of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, Kyiv

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ВНУТРІШНЯ БЕЗПЕКА УКРАЇНИ»

THEORETICAL AND LEGAL ANALYSIS OF DEFINITION OF THE CONCEPT OF INTERNAL SECURITY OF UKRAINE

У статті розкрито основні аспекти поняття внутрішньої безпеки України. Визначено та комплексно узагальнено пріоритетні категорії безпеки у розрізі виконання функцій внутрішнього та зовнішнього характеру. Встановлено сутність поняття внутрішньої безпеки, як складової національної безпеки, та окреслено ключові чинники внутрішніх загроз.

Визначено роль сфери безпеки і оборони у системі центральних органів виконавчої влади. Виявлено, що виконання завдань внутрішньої безпеки покладається на органи публічної влади, військові формування та правоохоронні органи в межах повноважень. З'ясовано напрями діяльності органів системи МВС у функціонуванні сфери внутрішньої безпеки України; розглянуто основні заходи органів внутрішніх справ на шляху подолання негативних викликів у процесі розбудови загальнонаціонального сектору безпеки і оборони України.

Ключові слова: *внутрішня безпека, національна безпека, загрози, сфера безпеки та оборони.*

The article deals with various aspects of the concept of internal security of Ukraine. The main safety categories are analyzed in terms of performing internal and external functions. The essence of the concept of internal security as a component of national security is revealed and the key factors of internal threats are clarified.

The role of the sphere of security and defense in the system of central executive authorities has been determined. It has been found that the performance of internal security tasks rests with the public authorities, military formations and law enforcement agencies within the powers. The priorities of activity of agencies of the Ministry of Internal Affairs system in functioning of sphere of internal security of Ukraine are outlined; the main measures of the law enforcement agencies to overcome the negative challenges in the process of building the national security and defense sector of Ukraine are identified.

Keywords: *internal security, national security, threats.*

Постановка проблеми. Сучасна суспільно-політична та соціально-економічна ситуація в Україні засвідчує наявність окремих загроз у внутрішній безпеці держави. Така ситуація може спричинити невідворотні громадянські конфлікти, у тому числі, призвести до відокремлення як певних адміністративно-територіальних одиниць, так і подальшого територіального розпаду. Наукова розробка концепції внутрішньої безпеки України відіграє важливу роль у визначенні та вірній розстановці пріоритетів держави у сфері безпеки.

У дослідженнях провідних науковців, фахових спеціалістів з напрямку внутрішньої безпеки відсутня єдина думка у питанні трактування поняття «внутрішня безпека держави». Подальше дослідження концепції внутрішньої безпеки України має важливе значення для розбудови її безпекових інститутів. Комплексна наукова робота, у частині основоположних засад внутрішньої безпеки, є невід'ємною складовою національної безпеки України та потребує наукового обґрунтування. У зв'язку з цим висвітлення проблематики внутрішньої безпеки держави вимагає належних теоретичних і практичних напрацювань, що сприятиме удосконаленню механізмів державного управління у цій сфері.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вагомий внесок у вивчення теорії безпеки, висвітлення різноманітних аспектів запобігання загрозовим ситуаціям та формування потенційно сприятливих умов для функціонування сфери безпеки здійснили дослідники О.М. Бандурка, В.Т. Білоус, В.О. Глушков, О.Г. Данільян, І.М. Даньшин, О.П. Дзьобань, І.В. Зозуля, В.С. Картавцев, В.О. Косевцов, О.М. Костенко, В.А. Ліпкан, П.П. Михайленко, Н.Р. Нижник, М.І. Панов, Г.П. Ситник, В.О. Шамрай та ін.

Серед плеяди західних науковців тематика функціонування систем безпеки була предметом досліджень у працях Т. Гоббса, Ш. Монтеск'є, С. Брауна, У. Ліппмана, М. Каплана, З. Бжезінського, Г. Кіссінджера, Г. Моргентау, С. Хоффмана, Дж. Найта та ін. Зокрема, американські вчені вперше офіційно застосували термін «внутрішня безпека» для характеристики узгоджених національних зусиль із запобігання терористичним діям на території США, мінімізації збитків і ліквідації наслідків терактів [13].

У переважній більшості праць вітчизняних науковців питання внутрішньої безпеки розглядається крізь призму узагальненого поняття відношення до людини, суспільства та держави. Зокрема, визначення «внутрішня безпека» вживається для характеристики ряду явищ та процесів, які стосуються самозбереження, існування і розвитку природного середовища як для окремого об'єкта, так і для суспільства та держави в цілому. Невід'ємну та, водночас, вагому інформаційну складову має питання співвідношення особистої, суспільної та державної безпеки з національними інтересами та із загрозами національній безпеці.

Постановка завдання. Мета статті полягає у здійсненні наукового аналізу стосовно питання визначення та обґрунтування актуальності терміну

«внутрішня безпека України» у взаємообумовленості з поняттям «національної безпеки України».

Виклад основного матеріалу. Одне з основних завдань людства, що слугує рушійною силою розвитку цивілізації – створення безпечного середовища задля належного та безперебійного функціонування життєво необхідних сфер діяльності. Проблема безпеки завжди була, є та залишатиметься актуальною як для окремої людини, так і для суспільства в цілому. На сучасному етапі розвитку людства, розбудова нових держав світу призвела до необхідності уточнення їх внутрішніх та зовнішніх функцій, пов'язаних із безпекою. Відповідно до стратегічної Концепції сталого розвитку людської спільноти [1], розробленої ООН, безпека складається із семи основних категорій:

- економічна безпека – гарантований мінімальний дохід;
- продовольча безпека – фізична та економічна доступність продуктів харчування;
- екологічна безпека – свобода та захист від загроз екологічного забруднення, захищеність від екологічних катастроф;
- безпека для здоров'я – доступність ефективного медичного обслуговування (відносна свобода від захворювань і заражень);
- особиста безпека – свобода та захист людини від фізичного насильства і погроз;
- громадська і культурна безпека – захищеність культурного різноманіття меншин та захист суспільного розвитку від деструктивних тенденцій (збереження культурної своєрідності);
- політична безпека – можливість жити в суспільстві, яке визнає основні права людини (захист основних прав людини і свобод).

За сферою впливу загрози безпеки можуть інтегруватися з середини та ззовні об'єкта. Водночас, ці чинники трансформують безпеку у внутрішню або зовнішню. Реальний стан внутрішньої безпеки держави визначається існуючими або потенційними загрозами, а також обов'язково пов'язується із сучасною прогнозованою оцінкою характеру таких загроз як внутрішнього, так і зовнішнього порядку.

В Україні безпека людини визнається однією з найвищих соціальних цінностей (частина перша статті 3 Конституції України) [2]. Проблеми її забезпечення сьогодні є стратегічним завданням для держави. Такі явища обумовлені небезпечними процесами, які відбуваються в українському суспільстві та є життєво важливими для кожного громадянина. Від забезпечення дієздатності механізму внутрішньої безпеки суспільства та окремо взятої людини, як складової цього суспільства, залежить подальша життєдіяльність та сталий розвиток України.

Аналіз чинного законодавства України з питань забезпечення національної безпеки, наукових праць вітчизняних та зарубіжних дослідників дає підстави стверджувати про невід'ємний характер внутрішніх та зовнішніх

складових цього поняття.

У ст. 26 Стратегії національної безпеки України [3] визначено поточні та прогнозовані загрози національній безпеці України з урахуванням зовнішньополітичних та внутрішніх умов. Логічне продовження цієї тематики чітко виписано у ст. 30 Стратегії, де розкривається сутність поточних та прогнозованих чинників, що впливають на розвиток оборонно-промислового комплексу з урахуванням внутрішньо- та зовнішньополітичних умов.

У той же час, вище згадана Стратегія, а також нещодавно прийняті Закон України «Про Національну безпеку України» [4] та нова редакція Воєнної доктрини України [5], яка є складовою концепції національної безпеки, не надається чіткого та обґрунтованого визначення терміну «внутрішня безпека». За таких обставин наукова розробка цього поняття у системі поглядів на сутність і характер загроз безпеці людині, суспільству та державі, принципів і шляхів запобігання їх виникненню – суттєво обмежена. Це спонукає окремо дослідити поняття «внутрішня безпека», визначити його зміст, а також взаємозв'язок із національною безпекою за умов розвитку сучасного українського суспільства.

Завдяки аналізу чинних нормативних актів вдалося встановити, що ключовим моментом при визначенні понять «безпека» і «національна безпека» являється запобігання загрозам (внутрішнім та зовнішнім). Унеможливлення реалізації вказаних загроз відповідає життєво важливим інтересам людини, суспільства, держави.

У процесі дослідження вдалося з'ясувати різновиди та сферу поширення внутрішніх загроз. Зазвичай до внутрішніх загроз відносять небезпеки, які мають місце всередині держави, а саме:

- прояви сепаратизму, намагання автономізації або, навіть, відокремлення за етнічною ознакою тимчасово окупованих регіонів держави;
- радикалізація та можливість виникнення конфліктів у сфері міжконфесійних відносин;
- створення незаконних воєнізованих збройних формувань, намагання використати їх в інтересах певних осіб (органів);
- економічна нестабільність та високий рівень тінізації економіки;
- енергетична залежність;
- високий рівень корупції в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, зрощення бізнесу і політики;
- неефективність державної політики щодо подолання бідності;
- відтік трудових резервів за кордон;
- прояви обмеження свободи слова та доступу громадян до інформації; намагання маніпулювати суспільною свідомістю у т.ч. шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації;
- комп'ютерна злочинність та комп'ютерний тероризм;
- зростання ризиків виникнення екологічних катастроф, у першу чергу, на непідконтрольних урядові України територіях, надзвичайних ситу-

ацій техногенного та природного характерів;

- кримінальна злочинність, насамперед, зростання незаконного обігу зброї, боєприпасів та вибухових речовин.

Наведений перелік можливих внутрішніх загроз свідчить про необхідність створення на практиці державного управління системи прогнозування та протидії дестабілізуючим факторам внутрішньої безпеки.

Аналіз наукових праць вітчизняних та зарубіжних учених, а також відповідних законодавчих актів дає підстави зробити наступний висновок. У трактування визначень «безпека», «державна безпека», «національна безпека», «суспільна безпека» та ін. безпосередньо закладено поняття «внутрішня безпека» як невід'ємної складової змісту узагальненого терміну «безпека». Під час дослідження низки наукових доробків фахівців у галузі безпеки, переконливо можна констатувати, що поняття «національної безпеки», насамперед, потрібно розглядати у якості симбіозу внутрішньої та зовнішньої безпеки.

Дослідники О.Г. Данільян, О.П. Дзьобань, М.І. Панов пов'язують національну безпеку із захищеністю життєво важливих інтересів особи, суспільства, держави та людства як від внутрішніх, так і зовнішніх загроз в цілому [6, с. 9].

У науковому розумінні В. О. Косецова під поняттям «національна безпека» окреслено наступний стан речей: «національна безпека – це стан захищеності та сутність реалізації інтересів людини, суспільства і держави в різних сферах їхньої життєдіяльності в умовах впливу внутрішніх та зовнішніх загроз» [7, с. 6].

У свою чергу, Н.Р. Нижник, Г.П. Ситник, В.Т. Білоус у своїх дослідженнях переконливо висувають твердження наступного характеру. З позицій внутрішніх властивостей поняття «національної безпеки» необхідно розглядати як сукупність взаємопов'язаних елементів: різнорідних за функціональними сферами національної безпеки (у такому випадку об'єкт характеризується тільки за якістю) або однорідних (ситуація за якої в об'єкта виокремлюють кількісну характеристику) [11, с. 21].

Отже, належна функціональність механізму національної безпеки можлива лише за умови забезпечення безперебійності роботи, а також злагоженості її внутрішньої та зовнішньої складових.

У науковій літературі та нормативно-правових актах розрізняють окремі види безпеки, де присутня суттєва внутрішня складова: громадська, політична, економічна, екологічна, технологічна, інформаційна. Указані різновиди охоплюють найбільш значимі сфери життєдіяльності людини, суспільства та держави. Окрім того, за своїми характерними особливостями ці категорії внутрішньої безпеки, відповідно до зміни соціуму, перебувають у постійній взаємозалежності та трансформації.

Таким чином, є підстави констатувати, що поняття «безпека» не можна вважати абсолютним. Окрім того, це визначення набуває змістовного на-

вантаження лише у сфері конкретної життєдіяльності людини, суспільства чи держави, де «безпеку» можна визначити як явище захищеності життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави від реальних та потенційних внутрішніх загроз.

Головною умовою забезпечення внутрішньої безпеки суспільства і держави є системна протидія різного роду посяганням на них. Це залежить від рівня розвитку суспільних і державних інститутів, досконалості законодавства, розвитку самосвідомості громадян, можливості правовими методами захищати права і свободи усіх верств населення.

Відповідно до Закону України «Про національну безпеку України» та Стратегії національної безпеки, складовими сектору безпеки і оборони є система центральних органів виконавчої влади, що здійснюють повноваження в сфері забезпечення публічної безпеки та порядку, цивільної безпеки, забезпечення прав і свобод громадян, міграційної політики, захисту державного кордону, а саме: Національна гвардія України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України та Державна служба України з надзвичайних ситуацій, діяльність яких спрямовується і координується Міністром внутрішніх справ.

Ураховуючи постійну змінюваність загроз внутрішній безпеці України, а також необхідність оптимізації правоохоронної діяльності, відповідно до найкращих європейських стандартів, напрями підвищення ефективної спроможності щодо забезпечення внутрішньої безпеки втілені у програмних документах МВС України.

У листопаді 2018 року Кабінетом Міністрів України схвалено Стратегію розвитку системи МВС до 2020 року [8]. Цей документ є результатом плідної взаємодії МВС, центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координуються Міністром внутрішніх справ, Консультативної місії Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки України та міжнародних експертів.

Стратегія розвитку системи МВС до 2020 року на сьогодні є основним орієнтиром у розвитку органів системи МВС, як невід'ємної частини сектору національної безпеки України. Серед пріоритетів діяльності забезпечення внутрішньої безпеки органів внутрішніх справ, у відповідності до вказаної Стратегії, необхідно окреслити наступні: безпечне середовище; протидія злочинності; дотримання та забезпечення прав людини; ефективне інтегроване управління кордонами; збалансована міграційна політика.

Надзвичайно важливим у цьому відношенні вважається безпековий компонент Стратегії розвитку системи МВС. За цим критерієм визначається пріоритетність поставлених завдань для виконання органами внутрішніх справ у процесі розбудови загальнонаціонального сектору безпеки і оборони України.

Серед основних заходів, що реалізуються системою МВС України для подолання негативних викликів визначено такі:

- підготовка превентивних програм та програм забезпечення безпеки територіальних громад;
- підвищення спроможностей сил цивільного захисту щодо запобігання надзвичайним ситуаціям, ліквідації їх наслідків (зокрема створення Системи авіаційної безпеки МВС);
- внесення змін до законодавчого механізму регулювання та контролю за обігом і використанням зброї, вибухонебезпечних речовин;
- удосконалення організаційних і правових засад боротьби з організованою злочинністю та протидії торгівлі людьми, наркозлочинності та кіберзлочинності;
- відновлення контролю над державним кордоном у межах Донецької і Луганської областей, а також забезпечення готовності до його охорони в межах частково окупованої території Автономної Республіки Крим після відновлення на вказаній території конституційного ладу України;
- оснащення державного кордону сучасними засобами контролю із врахуванням пріоритетності східного кордону та лінії розмежування з територією ведення антитерористичної операції і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим.

Останнім часом державні реформи відзначаються системним характером. Зміни та нововведення у системі державного регулювання взаємопов'язані між собою та передбачають перерозподіл повноважень у формах діяльності, потребують відповідних кадрових та матеріальних ресурсів між різними органами держави.

Проектом реформи правоохоронних органів передбачається поступове перетворення Служби безпеки України на орган, який не управляє та регулює, а у певних особливих формах діяльності безпосередньо забезпечує державну безпеку України у сфері попередження та подолання внутрішніх та зовнішніх загроз.

Важливим елементом державного управління у сфері забезпечення внутрішньої безпеки, як складової національної безпеки, має стати спільне планування заходів відповідних підрозділів, використання наявних сил та засобів, координація їх діяльності з державними органами щодо виявлення, запобігання і нейтралізації реальних та потенційно можливих загроз.

Поняття «внутрішня безпека» деталізує наявні суспільні явища і процеси національної безпеки із подолання загроз та інших дестабілізуючих факторів, що здійснюються безпосередньо всередині держави. Однак важливо, що джерело таких небезпек може бути де завгодно.

Підсумовуючи, варто зробити акцент на тому, що забезпечення внутрішньої безпеки як складової національної безпеки є найбільш значущою функцією держави та виражається у забезпеченні стабільності державних і недержавних інститутів, соціально-правових норм у державі, життєдіяльності громадян.

Виконання завдань внутрішньої безпеки покладається на органи пуб-

лічної влади, військові формування та правоохоронні органи в межах своїх повноважень, а також може досягатися виключно проведенням єдиної державної політики у галузі її забезпечення, розробкою і своєчасним проведенням превентивних та інших відновних заходів.

Отже, внутрішня безпека України являє собою систему державних органів, інституцій, які реалізують повноваження, відповідні засоби і методи захисту інтересів держави, права і свободи, інтереси і цінності людини та суспільства від загроз, злочинних посягань, що виникають усередині держави, від кого б вони не виходили.

Список використаних джерел:

1. Порядок денний на XXI століття. URL: http://www.r-komitet.ru/s_i_d/agenda21/index.htm/.
2. Конституція України від 28 червня 1996 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 43.
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України від 26.05.2015 № 287/2015. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/287/201>.
4. Закон України «Про національну безпеку України». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.
5. Указ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року «Про нову редакцію Воєнної доктрини України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555/2015>.
6. Данільян О.Г., Дзьобань О.П., Панов М.І. Національна безпека України: Сутність, структура та напрямки реалізації: навч. Посібник. Харків : Фолю, 2002. 285 с.
7. Косевцов В.О. Національна безпека України: теорія, реалізація, прогноз. К. : Сатсанга, 2000. 80 с.
8. Міністерство внутрішніх справ України. Стратегія розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року. URL: http://mvs.gov.ua/ua/pages/strategiya_2020.htm.
9. Зеркалов Д.В., Арламов О. Ю. Соціальні проблеми сталого розвитку Електронний ресурс : монографія. К. : Основа, 2013.
10. Липкан В.А. Національна безпека України: навч. посіб. К.: Кондор, 2008. 552 с.
11. Нижник Н. Р., Ситник Г. П., Білоус В. Т. Національна безпека України (методологічні аспекти, стан і тенденція розвитку): навч. посібн. Ірпінь, 2000. 304 с.
12. Нікітін Ю. В. Протидія злочинності в системі забезпечення внутрішньої безпеки українського суспільства: монографія. К.: ВНЗ «Національна академія управління», 2009. 373 с.
13. Жангисина Г. Д. Правовое обеспечение внутренней безопасности государства: опыт США. URL: <http://www.konspekt.biz/index.php?text=55952>.
14. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>.

15. Прокудін О.С. Розуміння поняття внутрішньої безпеки України від протиправних посягань у сучасній науці. URL: http://www.jipu_2016_1_21%20.pdf.

16. Юридична енциклопедія: У 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко [відп. ред.] та ін. К.: Укр. енцикл., 1998. Т. 1: А–Г. 672 с.

References:

1. The Agenda for the 21st Century [Porjadok dennyj na KhKhI stolittja]. Web. 07 September. 2019. <http://www.r-komitet.ru/s_i_d/agenda21/index.htm/>.

2. "The Constitution of Ukraine of 28 June 1996 [Konstytucija Ukrajiny 28.06.1996]". *Vidomosti Verkhovnoji Rady Ukrajiny* 30 (1996): 43.

3. *Ukraine. Verhovna Rada of Ukraine*. On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine "On the National Security Strategy of Ukraine" [Pro rishennja Rady nacionaljnoji bezpeky i oborony Ukrajiny 6.05.2015 «Pro Strateghiju nacionaljnoji bezpeky Ukrajiny»: Ukaz Prezydenta Ukrajiny]. N.p., 06 May 2015. Web. 07 September. 2019. <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/287/201>>.

4. *Ukraine. Verhovna Rada of Ukraine*. The Law of Ukraine "On National Security of Ukraine" [Zakon Ukrajiny «Pro nacionaljnu bezpeku Ukrajiny»]. N.p., 21 June 2018. Web. 07 September. 2019. <<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>>.

5. *Ukraine. Verhovna Rada of Ukraine*. Decree of the President of Ukraine On the decision of the National Security and Defense Council "On the new version of the Military Doctrine of Ukraine" [Ukaz Prezydenta Ukrajiny Pro rishennja Rady nacionaljnoji bezpeky i oborony Ukrajiny «Pro novu redakciju Vojennoji doktryny Ukrajiny»]. N.p., 02 September 2015. Web. 07 September. 2019. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555/2015>>.

6. Daniljjan, O.Gh., Dzjobanj, O.P. and Panov, M.I. *National Security of Ukraine: Essence, Structure and Directions of Implementation [Nacionaljna bezpeka Ukrajiny: Sutnistj, struktura ta naprjamky realizaciji]*. Kharkiv : Folio, 2002. Print.

7. Kosevcov, V.O. *National security of Ukraine: theory, implementation, forecast [Nacionaljna bezpeka Ukrajiny: teorija, realizacija, prognoz]*. Kyiv: Satsangha, 2000. Print.

8. *Ukraine. Ministry of Internal Affairs of Ukraine*. Strategy for the development of the system of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine until 2020 [Strateghija rozvytku systemy Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrajiny do 2020 roku]. N.p., 15 November 2017. Web. 07 September. 2019. <http://mvs.gov.ua/ua/pages/strategiya_2020.htm>.

9. Zerkalov, D.V. and Arlamov, O. Ju. *Social problems of sustainable development [Socialjni problemy stalogho rozvytku]*. Kyiv : Osnova, 2013. Print.

10. Lypkan, V.A. *National security of Ukraine [Nacionaljna bezpeka Ukrajiny]*. K.: Kondor, 2008. Print.

11. Nyzhnyk, N. R., Sytnyk, Gh. P. and Bilous, V. T. *National security (methodological aspects, state and tendency of development) [Nacionaljna bezpeka Ukrajiny (metodologichni aspekty, stan i tendencija rozvytku)]*. Irpinj, 2000. Print.

12. Nikitin, Ju. V. *Crime counteraction in the system of internal security of Ukrainian society [Protydija zlochynnosti v systemi zabezpechennja vnutrishnoji bezpeky ukrajinsjkogho suspiljstva]*. Kyiv: VNZ «Nacionaljna akademija upravlinnja», 2009. Print.

13. Zhanghysyna, Gh. D. *Legal Support for State Internal Security: USA*

Experience [Pravovoe obespechenye vnutrennej bezopasnosti ghosudarstva: opyt SShA]. Web. 07 September. 2019. <<http://www.konspekt.biz/index.php?text=55952>>.

14. *Ukraine. Verhovna Rada of Ukraine.* Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine "On approval of the Regulation on the Ministry of Internal Affairs of Ukraine" [Pro zatverdzhennja Polozhennja pro Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrajiny: postanova Kabinetu Ministriv Ukrajiny vid]. N.p., 28 October 2015. Web. 07 September. 2019. <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>>.

15. Prokudin, O.S. *Understanding the concept of internal security of Ukraine against illegal encroachment in modern science [Rozuminnja ponjattja vnutrishnjoji bezpeky Ukrajiny vid protypravnykh posjaghanj u suchasnij nauci].* Web. 07 September. 2019. <http://www.jipu_2016_1_21%20.pdf>.

16. Shemshuchenko, Ju.S. *Legal Encyclopedia [Jurydychna encyklopedija].* Kyiv: Ukr. encykl., 1998. T. 1: A–Gh. Print.

DOI: 10.5281/zenodo.3532670

УДК 351.338.863

Ільєнко А. С., здобувач, ННВЦ НУЦЗУ, м. Харків

Ilyenko A., Post graduate student, National University of Civil Protection of Ukraine, Kharkiv

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОЮ ГАЗОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

STATE REGULATION OF SECURITY OF GAS SUPPLY IN UKRAINE

У статті проведено дослідження основних науково-теоретичних підходів до вирішення питання комплексного аналізування стану безпеки енергетичної та газопостачання на національному рівні. Визначено вплив ключових загроз, обумовлених геополітичними змінами, на рівень енергетичної безпеки України та шляхи їх подолання.

Ключові слова: *енергетична безпека, безпека газопостачання, енергетична залежність, газоемність, транзит газу, імпорт газу.*

The article deals with the main scientific-theoretical and methodological approaches to the solution of the complex analysis of the state of security of energy and gas supply at the national level. The influence of key threats caused by geopolitical changes on the level of energy security of Ukraine is determined.